

Letošní Vánoce se nijak moc nelišily od těch minulých. Táta dostal záchvat vzteku, nutil mě hrát na piáno a pak jsme lili olovo. Prý z něj vyčetl, že brzo přijde revoluce. U sousedů bylo snad sedm lidí, popíjeli a řvali na celý barák. Až k nám jsme slyšeli, jak třískají novými skleničkami o zem. Vážně pohodový svátky.

To já jsem Vánoce vlastně nikdy pořádně neznal, u nás se vždycky slavily víc Dušičky. Až tenkrát jsem se rozhodl, že zkusíme oslavit i ty Vánoce, ale zpětně musím uznat, že se to úplně nepovedlo. Možná to bylo tím, že jsem vypadal v kostýmu Santy moc hubený? Nebo že z mých čtyř tažných sobů už zbyly jen kostříčky a duch? Rozhodně to ale nebylo špatným výběrem dárků – přeci jen, obří škrtič se nevidí každý den a taková useknutá hlava přece musí potěšit každého, no ne?

Tyhle Vánoce opravdu stály za to. Přijel jsem za manželkou na vánoční večírek, pak tam ale vlítla banda pošuků se samopalama, že je to jakože přepadení. Mně si našťestí nevšimli, tak jsem to vzal o dvě patra výš, kde mě sice po chvíli vyhmátnul nějaký týpek, ale vyřídil jsem ho a sebral mu kvér. To se hodilo, protože se v průběhu noci fakt hodně střílelo. Nakonec to všechno dobře dopadlo a myslím, že i u manželky jsem si trochu šplhnul. Jen doufám, že pod stromeček dostanu nový boty.

Ze začátku to vypadalo, že tyhle Vánoce budou stát za starou belu. Když jsem zjistila, že se můj bejvalej má ženit, byla jsem fakt smutná. Rozhodla jsem se, že si na svátky vyměním dům s nějakou holkou z Ameriky – ona přijela sem a mně nechala mi svoji luxusní vilu v L.A. Chápete, to se přece nedalo odmítnout, tak jsem si sbalila své dva kufry a vydala se za oceán. Fakt jsem si to tam užila. A navíc jsem se seznámila s takovým bezva týpkem a... no co vám budu povídat, nakonec to byly nejhezčí svátky v mém životě.

Řeknu vám, je to těžký bejt tátou. Hlavně na Vánoce. Celej rok makám jako šroub a když si konečně najdu čas a chci jít koupit klukovi vánoční dárek, dozvím se, že ta pitomá hračka je už nejmíň čtyři týdny vyprodaná? Ale protože nejsem ten typ, který by se snadno vzdával, napnu všechny svoje síly a po šíleném kolotoči se mi podaří tu podělanou věc sehnat. Jenže o tu hračku byl fakt zájem, takže se strhla další mela. Celý to skončilo trochu jinak, než jsem čekal, ale klukovi jsem udělal radost, a to je důležitý.

Tenkrát to byly krásné, ale vážně divné Vánoce. Začalo to tím, že jsem v takovém starém domě našla toho chlapce. Vypadal trochu děsivě, ale měl zlaté srdce, vážně. I moje dcera to poznala – myslím, že do něj tehdy byla trošku zamilovaná. Ten hoch byl opravdu šikovný. V létě stříhal keře, a taky mně i všem sousedkám vytvářel nádherné účesy. O Vánocích vyřezával ledové sochy, až z toho létal sníh široko daleko. Pak se to celé nějak zvrtilo, jeden soused dokonce říkal, že ten kluk někoho zabil, ale já tomu nevěřím. Každopádně už ho pak nikdy nikdo neviděl.

Na tyhle Vánoce nikdy nezapomenu. Celá rodina odletěla na dovolenou, a tak jsem měl celý barák jenom sám pro sebe. Nejdřív jsem si to fakt užíval, koukal jsem na telku, jedl pizzu a vůbec se jen tak poflakoval. Pak ale začalo jít do tuhého, když se u nás objevili ti lupiči. Jenže to nevěděli, že jsem na ně nachystanej. Připravil jsem si pro ně různé pasti, abych jim dal pořádně za vyučenou. V jednu chvíli mě sice čapli a už to se mnou vypadalo nahnutě, ale všechno dobře dopadlo. Dokonce jsem měl nakonec i radost, když se vrátili naši.

Vánoce v Praze, to nikdy není žádná sláva. Skoro nikdy tu nesněží, navíc tenkrát spolu naši nemluvili a táta bydlel už třetí měsíc v karavanu na dvoře. Máma byla asi pořád našťavaná kvůli tomu klavíru ve Vltavě a přepůlenému gauči, i když za to tenkrát táta vůbec nemohl. Ještě ke všemu jsme s bráchou museli hlídat ty malý barevný potvory, který byly sice roztomilý, ale dělaly jen samý zmatky.